

RECENSIE

Een Matthäus Passion om in te geloven

Gebeurtenis: uitvoering 'Matthäus Passion' van J.S. Bach door Toonkunstkoor Bekker, NNO en Groninger Kinderen Jeugdkoor o.l.v. Geert-Jan van Beijeren Bergen en Henegouwen **Met:** André Post (evangelist), Florian Just (Christus), Hanneke de Wit (sopraan), Carina Vinke (alt), Robert Buckland (tenor), Robbert Muuse (bas) en Erwin Wiersinga (orgel) **Gezien:** 25/3 Groningen, De Oosterpoort **Publiek:** 1050
★★★★☆

De legende wil dat solisten elkaar na de laatste uitvoering van de *Matthäus Passion* op Goede Vrijdag 'Zo, die hangt weer voor een jaar' plegen toe te voegen. Waarvan dan natuurlijk schande dient te worden gesproken, want het gaat hier om de kruisiging van Christus. En het lijdensverhaal van de Verlosser – of je er nu in gelooft of niet – dient met respect te worden behandeld.

Merkwaardig genoeg neemt men er minder aanstoot aan als na afloop van de *Matthäus* een stormachtig applaus losbarst, zoals vrijdagavond in De Oosterpoort bij de jaarlijkse uitvoering van Toonkunstkoor Bekker, terwijl we ons even daarvoor nog samen met het koor 'mit Tränen' nedergezet hadden, al 'Ruhe sanfte, sanfte Ruh!', zingend. Er zijn koren die het publiek vragen om af te zien van applaus, maar in Groningen nam iedereen – ook de zojuist gekruisigde – minzaam glimlachend de loftuitingen in ontvangst.

De enthousiaste publieke bijval was overigens begrijpelijk, want we kregen een mooie,

evenwichtige passie uitgeserveerd. Waarbij (ten overvloede) weer eens duidelijk werd dat alle discussies over 'authentieke' dan wel 'historisch geïnformeerde' uitvoeringen er niet zoveel toe doen als er met het hart muziek gemaakt wordt. Door de grootte van het koor (tweemaal ruim dertig zangers) deed deze *Matthäus* af en toe wat ouderwets aan, maar omdat ook de solisten vrij grote stemmen etaleerden, paste dat eigenlijk heel mooi.

In zo'n setting horen we als alt zelfs liever een prachtige, warm-donkere, haast operateske stem als die van Carina Vinke dan een iele countertenor. Vinke – familie van Daniël Lohues – bracht in haar bijdragen (en een alt heeft er nogal wat in de *Matthäus*) hartstocht en drama, net als tenor Robert Buckland, het NNO (bij vlagen) en het koor, dat met zijn prachtige, doorleefde koralen de uitvoering van een stevig fundament voorzag, met *Wenn ich einmal soll scheiden* als aangrijpend hoogtepunt.

Jammer genoeg ontbrak die muzikale zeggingskracht bij evangelist André Post, die wel erg braaf (om niet te zeggen: saai) het verhaal oplepelde, terwijl de aria's van sopraan en bas aan de oppervlakte bleven steken en Florian Just als Christus vooral degelijk overkwam. Maar alles bij elkaar was dit wel degelijk een *Matthäus Passion* die beklifde: je kon er in geloven en werd er stil van. En wat doe je dan na afloop?

JOB VAN SCHAIK